

అల్లం శేషగిరిరావు రచన

రామగిరి ట్రావలర్స్ బంగళా ఘాట్ రోడ్ మీద ఉంది. చుట్టూ కొండలు. దట్టమైన అడవి. బంగళాచుట్టూ అడవి గులాబీపాదలు. బంగళాని ఆనుకొని కాఫీ తోటలు. అక్కడక్కడ రబ్బరుచెట్లు, పృథ్వీ రమణీయంగా ఉంది.

డిసెంబరునెల, చాలారాత్రయింది చలి గజగజ వణికించేస్తోంది. బయట వెన్నెల పిండారఖోసినట్టుంది, మంచు దట్టంగా పడుతోంది. బంగళా వెనకాల కొండరాళ్లలో నుంచి ఉబుకుతున్న నెల సన్నని ధారగా వెన్నెల్లాపాములా మెలికలు తిరుగుతూ పాకుతూ జారుతోంది.

ఫారెస్టు రేంజరు రంగారావు ఆల్ ఊల్ ఫుల్ స్వెట్టరు తోడుకొని రగ్గు కిప్పుకొని మంచంమీద దొర్లుతున్నాడు. తలుపులు కిటికీలు మూసుకున్నా చలి దంచేస్తోంది. నిద్ర పట్టడంలేదు. మాట్లాడానికి మంచి మనిషిలేదు. బంగళాలో రెండేరెండు బెడ్లు ఉన్నాయి. రెండిటిని ముందుగానే బుక్ చేసుకున్నాడు రంగారావు ప్రయోగిం గులో ఉన్న మరోరేంజరు అనుకోని అనాంతరాలవల్ల తనతో రాలేకపోయాడు. అందువల్ల ఒక బెడ్ ఖాళీగానే ఉండిపోయింది.

సిగరెట్టుమీదసిగరెట్టు కాలుస్తున్నాడు. అప్పుడప్పుడు ఘాట్ రోడ్ మీద వెళ్తున్న లారీల హారస్లు వినిపిస్తున్నాయి. బంగ

ళా ఆవరణలో కుక్కాటి ఏడుస్తున్నట్లు మోరెత్తి ఉండింది అరుస్తోంది.

బయట ఎవరో తలుపు కొడుతున్నట్లు స్పష్టంగా వినిపించింది.

రంగారావు తలుపుతీశాడు- చలిగాలి రివ్యూన గదిలోకి దూసుకువచ్చింది. ఎదురుగా ఒక వ్యక్తి చలికి గట్టిగా చేతులు కట్టుకొని నిల్చున్నాడు. బ్రిఫ్ కేస్ క్రిందన పెట్టాడు.

“ఎక్స్ క్యూజ్ మీ, ఖాళీ ఉందాసార్” అన్నాడు పౌలైట్ గా జర్కిన్ జిప్ ని సవరించు కుంటూ.

“సారీ, బుక్ అయిపోయిందండి” అన్నాడు రంగారావు. క్షణం నేపు డిస్ ఎపాయింట్ మెంట్ గా ముఖం పెట్టి శూన్యంలోకి చూస్తూ” బస్సుదొరక్క లారీలో వచ్చాను. అదికూడా మధ్యలో చెడిపోయింది. నడుచుకుంటూ వచ్చేను. తిరిగి రేపటి ఉదయం వరకూ బస్సులేదు” అని నిట్టూర్చాడు.

“అడవి; రాత్రి - చలిలో ఒంటరిగా పాపం ఎలా ఉంటాడు” కనికరం వేసింది రంగారావుకి.

“ఫరవాలేదు, నాపేరున మరో బెడ్ బుక్ అయిఉంది. ఆ ఆసామీరాలేదు. మీరు ఉండొచ్చు అన్నాడు.

“వెరీ కైండ్ ఆఫ్ యూ, చాలా కృ

తజ్జణ్ణి, తెల్లారగట్టే వెళ్ళిపోతాను, షెల్టర్ ఇచ్చి పుణ్యం కట్టుకున్నారు.”

“దానికేముందిలెండి. నాకు కూడా ఒంటరిగా బిక్కుబిక్కుమంటూ బోర్ కొట్టేస్తోంది. హాయిగా కప్పుకొని నిద్రపట్టేవరకూ బాతాఖానీ కొట్టొచ్చు..... ఇంకా బయటే ఉన్నారు. ప్లీజ్ కమిన్, చలి ఊపేస్తోంది.” అన్నాడు రంగారావు, ఆ ఆసామీ బ్రిఫ్ కేస్ తీసుకొని చాలా హుందాగా పెద్ద పెద్ద అంగలు వేసుకుంటూ లోపలికి వచ్చేడు. సన్నంగా పొడవుగా రివటలా ఉన్నాడు.

“ఉమించాలి, నాపేరు ఎస్. కుమార్, జర్నలిస్టుని, ఈ కొండల్లో, అడవుల్లో ఉన్న కొండజాతివారిని, వారి ఆచార వ్యవహారాల్ని, ఇన్ హిబిషన్ ని, నేచర్ ఆఫ్ పొలిటికల్ జేషన్ ని అధ్యయనం చెయ్యడానికి మాబ్యూరో వంపింది. వది హే ను రోజులనుంచి వివరాలు సేకరిస్తూ తిరుగుతున్నాను. రేపు ఉదయాన్నే ఇక్కడికి ఐదు మైళ్ళ దూరంలో గిరిజనుల తండా ఉంది - అక్కడికి వెళ్లాలి.

“మాటల్లో మరిచిపోయాను. మీరు సిగరెట్టు వెలిగించండి” అని సిగరెట్టు ఆఫర్ చేశాడు రంగారావు.

“మీరు పూరిటన్నా..... అంటే డ్రింక్ కి అభ్యంతరం లేదుగదా! అన్నాడు సిగరెట్టు వెలిగిస్తూ.

(తరువాయి 57వ పేజీలో)

స్విచ్ ఆఫ్.....

(వెలివ వేజీ తరువాయి)

“గురువుగారూ, నేను ఫారెస్టు రేంజర్ని - మరీ అంత ప్యూరిటన్ గా ఎలా ఉండగలను”.

దట్యూల్ రైట్, మేక్ డాల్ విస్కీ తెచ్చేను. కింబిల్ సేవిదాం.....మీరు... అన్నటు మీ పేరడగడం మర్చిపోయేను“

“రంగారావు”

“రంగారావుగారూ..... ఇక్కడ మనకి గ్లాసులు”

“నా సూట్ కేసులో ఉన్నాయిలెండి” అని సూట్ కేసు తెరిచి రెండు గ్లాసులు తేబిల్ మీద పెట్టేడు రంగారావు, కుమార్ రెండు గ్లాసుల్లోనూ రెండేసి పెగ్గులునింపేడు.

“రా కొట్టేద్దామంటారా?... ఇక్కడ సోడా దొరకదు”

“సోడాలకేం ఖర్చుండీ. ఇక్కడ జస్ కోల్డ్ వాటరు దొరుకుతోంది. బాత్ రూమ్ లో టేవే ఉంది. దానిలో నీరు ఈచలికి చెయ్యిపెట్టే జివ్యునలాగే స్తోంది. అంత కూలింగ్”

“అలాగా” అని కుమార్ ఎగిరి గంటేసి రెండు గ్లాసులు చేత్తో పుచ్చుకుని, గది చివరన ఉన్న బాతురూమ్ లోకి వెళ్ళి రైటు వేళాడు గ్లాసులు పూర్తిగా నీళ్ళతోనింపేడు.

“మైగాడ్, సూపర్ ఛిల్డ్ విస్కీ” అని బాతురూము తలుపువేసి వణకుతున్న చేతుల్తోవచ్చి బల్లమీద పెట్టేడు గ్లాసుల్ని.

ఇద్దరూ తీరుబడిగా సిప్ చేస్తున్నారు బయట చలి. ప్రతివిస్కీ గుక్కకి శరీరంలా అంచెలంచెలుగా వేడెక్కుతోంది. మత్తుగా, వేడిగా, హుషారుగా సంభాషణలు సాగుతున్నాయి.

“నేను చెప్పేనుకదా గిరిజన తండాకి వెళ్ళాలని, అక్కడొక పిక్చూరియారిటీ ఉంది. ఆ గూడెం మధ్యలో “గోధాల్” అనే గుడిసె ఉంటుంది. ఆ గూడెంలో ఈ దొచ్చి పెళ్ళికాని ఆడపిల్లలూ, మగపిల్లలూ మొత్తం ఆ గుడిసెలో వడుకుంటారు. పీరిమే రిటల్ సెక్స్ కి అభ్యంతరం ఉండదు, అదొక మీనియేచర్ సెక్స్ పెర్మిసివ్ సొసెటీ లాంటిది” అని చెప్పా ఒక గుక్క విస్కీని పుక్కిలించినట్లు నోట్లో ఆడించి మింగేడు. “మరి గర్భధారణో” హుషారుగా ప్రశ్నించాడు రంగారావు “అదే ఉండదుట” ఈ విషయం ఒక స్విస్ ఏంధ్రోపాలజిస్ట్ రాశాడు ఆ పిక్చూరియారిటీ గురించి వివరాలు సేకరించడానికే అక్కడికి వెళ్తున్నాను.

కుమార్ విషయ పరిజ్ఞానానికి ఆశ్చర్య పోతున్నాడు రంగారావు. బాతాఖానీలో రకరకాల టాపిక్స్ గురించి మాట్లాడేడు కుమార్. ఆపరేషన్ ఏంటబ్బీ గురించి, ఇరాక్ అణుకేంద్రం మీద ఇజ్రాయిల్ మెరుపుద్దాడి గురించి, ప్లాటో జడియల్ స్టేట్, డైరెక్టివల్ మెటేరియలిజమ్, సైనిక వ్యూహారచన - ఒకటేమిటి అన్ని విషయాల్ని హుందాగా మధ్యమధ్య చక్కటి ఇంగ్లీషు పదాలతో ఝరీప్రవాహంలా మాట్లాడుతున్నాడు.

“కుమార్ గారూ! మీ బహుముఖ విషయ పరిజ్ఞానానికి నాజోహార్లు, మిస్తుల్ని కలుసుకోవడం నా అదృష్టం “మరీ ములగ చెట్టెక్కించేస్తున్నారు గురువుగారు. అది మాప్రోఫెషనండ్ జర్నలిస్టుకి రాజకీయాలు యుద్ధం, సాహిత్యం, రంకు తతంగాలు, స్కాండల్స్ ఒకటేమిటి అన్నీ తెలియాలి. తెలియకపోయినా తెలిసినట్లు మీ దగ్గర నడించాలి. మావృత్తి ధర్మం!”

“అన్నట్లు సాహిత్య వంటే గుర్తొచ్చింది. నాకు పుస్తకాలు చదవటం అంటే

చాలా ఇష్టం, అదీ ఇదీ అనికాదు ఏచెత్త పుస్తకం కనిపించినా చదివేస్తాను.

“అయితే మీరూ జర్నలిస్టు అవుతున్నారన్నమాట” అని జోక్ చేసి మరో గుక్క విస్కీ గల్చేళాడు.

“ఈ మధ్య పత్రికల్లో చదివే ఉంటారు. దెయ్యాలు, భూతాలు, చేతబడులు మీద తెగ కథలు, నవల్లు వస్తున్నాయి. అది సాహిత్యంలో ఆరోగ్యకరమైన విషయం అంటారా?”

“రానీయం డిసాస్, బూతు కథలు, రేప్ కథలు. అలాగే దెయ్యాల కథలూ కూడా రానీయం డి. పాపం అవేం తప్పు చేశాయి. జర్నలిస్ట్ గా నా అభిప్రాయం చెప్పమంటారా? సాహిత్యానికి సంకెళ్లు వేసే అధికారం ఎవరికీ ఉండకూడదు. మంచి సాహిత్యమైతే నాలుగు కాలాలపాటు నిలుస్తుంది. చెత్తయితే కొట్టుకుపోతూంది. దానిగురించి ఎందుకీంత రాద్ధాంతం. విశ్వకవి రవీంద్రనాథ్ “క్షుదిత పాషాన్” లో దెయ్యాలలేవూ, సత్యజిత్ రే “మొనిహార్” దెయ్యం సినీమా కాదూ, షేక్ స్పియర్ నాటకాల్లో దెయ్యాలూ, భూతాలు, మంత్రకత్తలూ లేరూ - వాటికి విలువలేమా?”

“దెయ్యాలు ఉన్నాయంటారా? అవి అభూత కల్పనలు కావూ”.

“దేవుడు ఉన్నాడంటారా? అదీ అభూత కల్పనకాదూ” అని ఎదురు దాడి చేశాడు కుమార్. “ప్రస్తుతం నైస్సు కం దని ప్రతీ విషయాన్ని మనం కాదని కొట్టి పారేయటానికి వీలులేదంటాను నేను. ఆ సబ్జెక్ట్ బియాండ్ ది డైమన్ షన్ ఆఫ్ సైన్స్. రేపు సైన్స్ నిరూపించవచ్చు. మీరు దెయ్యాల సాహిత్యాన్ని ఖండిస్తే, మరో నాస్తికవాది దేవుడి సాహిత్యాన్ని ఖండించాలంటాడు. కాంగ్రెస్ వాళ్లు కమ్యూ

(57వ పేజీ తరువాయి)

నిమ్మ సాహిత్యాన్ని బహిష్కరించమంటారు. కమ్యూనిస్టులు కాంగ్రెస్ కుహనా సంస్థార సాహిత్యాన్ని అంతం చెయ్యాలంటారు. ఇలా ఎక్కడ తేలగలం. అందువల్ల అన్ని రకాల సాహిత్యాలు ఉండనివ్వండి. మరేం ఫర్వాలేదు. లెట్ గో” అని ఏకబిగిని లెక్కరుదంచి విస్కీ పూర్తి చేశాడు.

రంగారావు కూడా గ్లాసుపూర్తి చేసి ఏమోనండి. మీలాంటి మేధావులైన జర్నలిస్టులుకూడా ప్రజలని వెడ దారిని పట్టించే కాలానికి డెయ్యపు సాహిత్యాన్ని వెనకేసు కొస్తున్నారంటే బాధగాఉంది”.

కుమార్ పట్టున నవ్వేడు “దేకిట్ ఈజీ - ఇయామ్ సారీ ఐహేస్ హర్ట్ యువర్ ఫిలింగ్స్”.

“నోనో! మంచివారే! ఎదో కాల డైపానికి ఈ చర్చగానీ నేను సీరియస్ గా తీసుకోలేదు సుమండీ. చాలా రాత్రయింది పడుకోండి సార్. చాలా దూరం తిరిగి అలసిపోయింటారు. రేపుదయాన్నే మళ్ళీ మీరు బయలుదేరాలి”.

“మీపుణ్యమా అంటూ హాయిగా నిద్రపోతాను, లేకపోతే బయట చలిలో చచ్చేవాణ్ణి. చలిలో విస్కీహాయిగా ఉంది కదూ - చిన్న వేడి - స్పెండిడ్-గుడ్ సైట్ పడుకోండి.” అన్నాడు కుమార్ మంచం మీద మేను వాలుస్తూ.

“వెరిగుడ్ సైట్, మీకు ముందుగా తెలివాస్తే లేపండి” అని రగ్గుకప్పుకోబోతూ అరే బాత్ రూమ్ లో లెటు వెలుగుతోందే. ఆరేస్తానుండండి” అంటూ రంగారావు లేవ బోయాడు.

“నోనో! మీరు పడుకోండి, నేను ఆరేస్తాను” అంటూ మత్తగా ఒళ్లు విరుచుకొని, ఆవలించి బాత్ రూమ్ వైపుకి చెయ్యి చాచాడు కుమార్.

చెయ్యిసాగుతోంది!..... ముందు ముందుకి అలా సాక్కుంటూపోతోంది!... ఇంకా ఆచెయ్యి అలాసాగుతూ బాత్ రూమ్ వైపు పోతోంది.....

రంగారావు షాక్ తో మంచుగడ్డలా ఘనీభవించి పోతున్నాడు.

అలా సాగుతూ పోయిన చెయ్యి బాత్ రూమ్ తలుపు తోసుకొని స్విచ్ ని వెతుకుతోంది క్లిక్.....స్విచ్ ఆఫ్

చీకటి

(66వ పేజీ చూడండి)

With best compliments from

SARVANI PRINTERS

Quality Printers & Publishers

31-32-64, Dabagardens,

VISAKHAPATNAM-530 020

రోజులు మారాలి

స్వతంత్ర సంతరించుకుని యిన్నేళ్ళయినా, భిన్నత్వంలో ఏకత్వం వున్న గొప్పదేశంగా మనం మురిసిపోయే మన స్వతంత్ర భారత దేశంలో యింకా కులమత భేదాల జాడ్యం సమసిపోలేదు. ఇవి మనిషికి మనిషికి మధ్య ఆరనిజ్వాలను సృష్టిస్తూ, సమాజాన్ని అల్లకల్లోలం చేస్తున్నాయి. ఆఖండ భారతదేశం ఐక్యత ని తునా తునకలు చేస్తున్నాయి. ఈ దేశం ఎప్పుడు బాగు పడుతుంది? భావాత్మక ఐక్యత, సమదృష్టి, మత వరమైన సంకీర్ణ భావాలనుండి విముక్తి ఎప్పుడు వస్తాయి? సర్వతోముఖ దేశాభివృద్ధికి కావలసిన సుహృద్భావ వాతావరణం ఎప్పుడు ఏర్పడుతుంది?

ఈ పృథ్వీలకు ఆందమైన జవాబులా, వాస్తవికతకు అతి చేరువగా చిత్రించబడిన చిత్రం జయశ్రీ చిత్రహారి 'రోజులు మారాలి'

పృథ, చంద్రమోహన్, ముఖ్య పాత్రధారులు. ఈచిత్రంలో యింకా నూతన్ పృసాద్, మాడా, రాళ్ళపళ్ళి, రమణమూర్తి, కాంతారావు, శివకుమార్ తదితరులు నటించారు. కథ : వాశి రాజు ప్రకాశం. సంగీతం : ఎస్ రాజేశ్వరరావు. నిర్మాణ నిర్వహణ : కె. యం. నాయుడు. దర్శకత్వం - కనకాల దేవదాస్. నిర్మాత : వాశిరాజు ప్రకాశం సమర్పణ : యస్. యస్. మూర్తి

స్విచ్ ఆఫ్ (61వ పేజీ తరువాయి)
ఇలాంటి ముగింపుగల కథలు ఇంతకు ముందెప్పుడె నా చదివినట్టు అనిపిస్తోందా? ఆయుండాచ్చు- ఎందుకంటే దెయ్యాల కథల ముగింపులన్నీ ఇంచుమించు ఒకేలా ఉంటాయి. -రచయిత

వయ్యారి భామలు - వగలమారి భర్తలు

కట్టా సుబ్బారావు దర్శకత్వంలో 'వయ్యారి భామలు-వగలమారి భర్తలు' చిత్రం తయారు కాబోతువున్నది. ఎన్.టి రామారావు. శ్రీదేవిపై ఈ చిత్రం కోసం వేమూరి వ్రాసిన ఒక పాటను రికార్డు చేశారీమధ్య, సంగీతం రాజన్ నాగేంద్ర 'మేఘాల పందిరి లోన...' పల్లవితో మొదలైన ఈ పాట పి. సుశీల పాడగా, జెమినీలో రికార్డు చేశారు.

ఇంద్రుడు - చంద్రుడులో మంజుభార్గవి, శరత్ బాబు